

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 19. septembra 2018*

„Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Direktiva (EU) 2016/343 – Domneva nedolžnosti – Javno označevanje osumljenih ali obdolženih oseb za krive – Pravna sredstva – Postopek nadzora nad zakonitostjo ukrepa pripora“

V zadevi C-310/18 PPU,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazaten sad (specializirano kazensko sodišče, Bolgarija) z odločbo z dne 11. maja 2018, ki je na Sodišče prispela istega dne, v kazenskem postopku zoper

Emila Mileva,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin (poročevalec) in E. Regan, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodna tajnica: R. Șereș, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. julija 2018, ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- E. Milev, zase,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman, agentka,
- za Evropsko komisijo R. Troosters in Y. Marinova, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 7. avgusta 2018

izreka naslednjo

* Jezik postopka: bolgarščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 3, člena 4(1) in člena 10 Direktive (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL 2016, L 65, str. 1) v povezavi z uvodnima izjavama 16 in 48 te direktive ter členoma 47 in 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka proti Emilu Milevu glede njegovega zadržanja v priporu.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodni izjavi 10 Direktive 2016/343 je navedeno:

„Z določitvijo skupnih minimalnih pravil o varstvu procesnih pravic osumljenih in obdolženih oseb je namen te direktive okrepiti zaupanje držav članic v kazenskopravne sisteme drugih držav članic in tako olajšati vzajemno priznavanje odločb v kazenskih zadevah. Takšna skupna minimalna pravila lahko prav tako odpravijo ovire za prosto gibanje državljanov na ozemlju držav članic.“

- 4 V uvodni izjavi 16 te direktive je navedeno:

„Domneva nedolžnosti bi bila kršena, če bi javne izjave javnih organov ali sodne odločbe, razen odločbe o ugotovitvi krivde, osumljeno ali obdolženo osebo označile za krivo, dokler taki osebi ni dokazana krivda v skladu z zakonom. Take izjave in sodne odločbe ne bi smele odražati mnenja, da je ta oseba kriva. To ne bi smelo posegati v akte tožilstva, namenjene dokazovanju krivde osumljene ali obdolžene osebe, kot je obtožni akt, in v sodne odločbe, na podlagi katerih se izvrši pogojna kazen, pod pogojem, da se spoštujejo pravice obrambe. To prav tako ne bi smelo posegati v predhodne procesne odločbe, ki jih sprejmejo sodni ali drugi pristojni organi in ki temeljijo na sumu ali na obremenilnih dokazih, kot so odločbe o priporu pred sojenjem, če v teh odločbah osumljena ali obdolžena oseba ni označena za krivo. Pristojni organ bi moral morda pred sprejetjem predhodne procesne odločbe preveriti, ali obstaja dovolj obremenilnih dokazov zoper osumljeno ali obdolženo osebo za utemeljitev take odločbe, ta odločba pa lahko vsebuje sklicevanja na take dokaze.“

- 5 V uvodni izjavi 48 navedene direktive je navedeno:

„Glede na to, da direktiva določa minimalna pravila, bi države članice morale imeti možnost razširiti pravice iz te direktive, da zagotovijo višjo raven varstva. Raven varstva, ki jo zagotavljajo države članice, nikoli ne bi smela biti nižja od standardov, ki so določeni v Listini oziroma [Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisani 4. novembra 1950 v Rimu], kakor ju razlagata Sodišče in Evropsko sodišče za človekove pravice.“

- 6 Člen 1 iste direktive, naslovljen „Predmet urejanja“, določa:

„Ta direktiva določa skupna minimalna pravila o:

- (a) nekaterih vidikih domneve nedolžnosti v kazenskem postopku;
- (b) pravici biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku.“

- 7 Člen 2 Direktive 2016/343, naslovljen „Področje uporabe“, določa:

„Ta direktiva se uporablja za fizične osebe, ki so osumljene ali obdolžene v kazenskem postopku. Uporablja se v vseh fazah kazenskega postopka, od trenutka, ko je oseba osumljena ali obdolžena storitve kaznivega dejanja ali domnevnega kaznivega dejanja, dokler odločba o končni ugotovitvi, ali je ta oseba storila zadevno kaznivo dejanje, ne postane pravnomočna.“

- 8 Člen 3 te direktive, naslovljen „Domneva nedolžnosti“, določa:

„Države članice zagotovijo, da osumljene in obdolžene osebe veljajo za nedolžne, dokler jim ni dokazana krivda v skladu z zakonom.“

- 9 Člen 4 navedene direktive, naslovljen „Javno označevanje osumljenih ali obdolženih oseb za krive“, v odstavku 1 določa:

„Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da javne izjave javnih organov in sodne odločbe, razen odločb o ugotovitvi krivde, osumljene ali obdolžene osebe ne označujejo za krive, dokler tej osebi ni dokazana krivda v skladu z zakonom. To ne posega v akte tožilstva, katerih namen je dokazati krivdo osumljene ali obdolžene osebe, in v predhodne procesne odločbe, ki jih sprejmejo sodni ali drugi pristojni organi in ki temeljijo na sumu ali na obremenilnih dokazih.“

- 10 Člen 10 iste direktive, naslovljen „Pravna sredstva“, določa:

„1. Države članice zagotovijo, da imajo osumljene in obdolžene osebe v primeru kršitev pravic iz te direktive na voljo učinkovito pravno sredstvo.

2. Brez poseganja v nacionalna pravila in sisteme glede dopustnosti dokazov države članice zagotovijo, da se v okviru kazenskega postopka pri presojanju izjav osumljenih ali obdolženih oseb ali dokazov, pridobljenih s kršenjem pravice do molka ali pravice posameznika, da ne izpove zoper sebe, spoštujejo pravice obrambe in poštenost postopka.“

Bolgarsko pravo

- 11 Pod naslovom „Pripor“ člen 63 Nakazatelno protsesualen kodeks (zakonik o kazenskem postopku, v nadaljevanju: NPK) v odstavku 1 določa:

„Ukrep ‚pripora‘ se odredi, kadar obstaja utemeljen sum, da je obdolženec storil kaznivo dejanje [...]“

- 12 Člen 64 NPK, ki se nanaša na odreditev prisilnega ukrepa „pripora“ v predkazenskem postopku, v odstavku 4 določa:

„Sodišče odredi prisilni ukrep ‚pripora‘, kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 63(1) [...]“

- 13 Člen 65 NPK v odstavkih 1 in 4 določa, da lahko obdolženec, glede katerega je odrejen prisilni ukrep „pripora“, kadar koli med predkazenskim postopkom zahteva njegov ponovni preizkus. Sodišče tako preveri, ali še obstajajo vsi razlogi, ki so upravičevali sprejetje tega ukrepa, med katerimi je utemeljen sum, da je obdolženec storil zadevno kaznivo dejanje.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 14 V okviru preiskave, sprožene zaradi rop trgovine v Sofiji (Bolgarija) leta 2008, je bil E. Milev osumljen, da je bil eden od storilcev tega ropa. Ni pa bil obdolžen.

- 15 Ta preiskava je bila 31. julija 2009 prekinjena, saj ni bilo mogoče ugotoviti istovetnosti nobenega od osumljencev.
- 16 Predložitveno sodišče navaja, da zoper E. Mileva tečeta dva druga kazenska postopka.
- 17 V prvem od teh postopkov, ki se nanaša na rop banke, predložitveno sodišče navaja, da je bolgarsko sodišče zavrnilo odreditev pripora E. Mileva, ker izpovedbe glavne obremenilne priče, osebe BP, niso bile verodostojne. V navedenem postopku še ni bila izdana nobena meritorna sodna odločba.
- 18 V drugem postopku, ki se nanaša na vodenje hudodelske združbe, katere cilj je izvajanje ropov in v okviru katere je oseba BP prav tako obremenilna priča, predložitveno sodišče navaja, da je bil E. Milev pridržan od 24. novembra 2013 do 9. januarja 2018, ko je bil oproščen vseh obtožb, ker bolgarsko sodišče izpovedb osebe BP ni štelo za verodostojne. Ni pa bil izpuščen na prostost.
- 19 Postopek v zvezi z ropom, storjenim leta 2008, je bil ponovno začel 11. januarja 2018. Oseba BP je bila znova zaslišana kot priča.
- 20 Istega dne je bil E. Milev prijet za privedbo pred sodišče, ki je moralo odločiti o njegovem priporu.
- 21 Na prvi stopnji je bilo predlogu tožilca za pripor E. Mileva ugodeno z obrazložitvijo, da so izpovedbe priče BP „na prvi pogled“ verodostojne. Na drugi stopnji je bil pripor potrjen na podlagi podrobnih izpovedb osebe BP in z obrazložitvijo, da se lahko uveljavlja kazenska odgovornost priče zaradi krivega pričanja. Predložitveno sodišče meni, da sta sodišči, ki sta obravnavali zadevo, izpovedbe osebe BP preučili ločeno, ne da bi jih primerjali z drugimi, za E. Mileva razbremenilnimi dokazi. Poleg tega naj zadevni sodišči ne bi odločali o razlogih, ki jih je v zvezi s tem navedel odvetnik zadnjenavedenega.
- 22 Predložitveno sodišče poudarja, da je sodišče prve stopnje ob preizkusu nadaljnega trajanja pripora preučilo le izpovedbe osebe BP, saj je menilo, da podrobna analiza dokazov ni potrebna. To zadnjenavedeno sodišče je menilo tudi, da bi bilo mogoče pripor E. Mileva ohraniti na podlagi obremenilnih dokazov z manjšo dokazno močjo. Sodišče druge stopnje je to presojo potrdilo s tem, da je zelo na splošno preučilo izpovedbe prič in da je ugotovilo, da dokazi, „čeprav so jedrnat, [...] podpirajo tezo obdolžitve [...] in jih ne izpodbijajo drugi dokazi“.
- 23 Sodišče druge stopnje je ob drugem preizkusu ukrepa pripora menilo, da bi morali biti na podlagi NPK, kakor je bil spremenjen, izpovedbe in dokazi v spisu predmet ne podrobne, pač pa zelo splošne preučitve, v okviru katere zadošča ugotovitev, da obstaja splošna verjetnost in sum, da je bil E. Milev udeležen pri storitvi zadevnega kaznivega dejanja.
- 24 Predložitveno sodišče navaja, da razlogi, ki jih je obdolženec odvetnik navedel v zvezi s pristranskostjo in neverodostojnostjo izpovedb osebe BP, niso bili predmet kontradiktorne preučitve sodišča druge stopnje, ki o teh razlogih poleg tega niti ni odločalo.
- 25 Predložitveno sodišče navaja, da mu je bil v obravnavo predložen predlog E. Mileva za ponovni preizkus zakonitosti njegovega pripora.
- 26 Navaja, da E. Milev meni, da je treba pogoj, ki je določen v nacionalnih predpisih, ki so podlaga za odreditev in nadaljnje trajanje pripora, in ki zahteva obstoj „utemeljenega suma“, da je obdolženec storil kaznivo dejanje, razlagati tako, kot je bil opredeljen v sodbi Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 30. avgusta 1990, Fox, Campbell in Hartley proti Združenemu kraljestvu (CE:ECHR:1990:0830JUD001224486). Tako trdi, da ta pogoj zahteva obstoj objektivnih podatkov, ki lahko objektivnega opazovalca prepričajo, da je zadevna oseba verjetno storila zadevno kaznivo dejanje. E. Milev je navedel tudi konkretne trditve glede neverodostojnosti priče BP, njegov odvetnik pa je podal številne predloge za zbiranje dokazov, da bi se preverila verodostojnost izpovedb osebe BP.

- 27 Predložitveno sodišče navaja, da se je stanje nacionalnega prava in nacionalne sodne prakse na tem področju spremenilo.
- 28 Zato se je nova nacionalna sodna praksa v zvezi s preizkusom „utemeljenega suma“ spremenila in v skladu z njo se mora sodišče, ki obravnava zadevo, tako v predkazenskem postopku kot v kazenskem postopku izreči po tem, ko se je z dokazi seznanilo „na prvi pogled“, ne pa podrobno.
- 29 Predložitveno sodišče meni, da so sklepi o nadaljnjem trajanju pripora „predhodne procesne odločbe“ v smislu člena 4(1), drugi stavek, Direktive 2016/343, ki pa imajo tudi nekatere značilnosti odločb „o ugotovitvi krivde“ iz prvega stavka te določbe.
- 30 Zato se sprašuje tudi, kakšna mora biti raven njegovega preizkusa glavnih obremenilnih dokazov in v kolikšnem obsegu mora glede na pravico do obrambe iz člena 10 Direktive 2016/343 in člena 47(1) Listine dati jasen in konkreten odgovor na trditve obdolženca. Nazadnje želi vedeti, ali okoliščina, da je v uvodni izjavi 16 te direktive navedeno, da predhodna procesna odločba „lahko vsebuje sklicevanja“ na obremenilne dokaze, pomeni, da so lahko ti dokazi predmet kontradiktorne razprave pred sodiščem ali da jih lahko to le omeni.
- 31 V teh okoliščinah je Spetsializiran nakazaten sad (specializirano kazensko sodišče, Bolgarija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je nacionalna sodna praksa, ki nadaljnje trajanje prisilnega ukrepa ‚pripora‘ (štiri mesece po prijemu obdolženca) pogojuje z obstojem ‚utemeljenega suma‘, razumljenega kot zgolj ugotovitev ‚na prvi pogled‘, da je obdolženec lahko storil zadevno kaznivo dejanje, združljiva s členom 3, členom 4(1), drugi stavek, členom 10, uvodno izjavo 16, četrti in peti stavek, in uvodno izjavo 48 Direktive 2016/343 ter s členoma 47 in 48 Listine [Evropske unije o temeljnih pravicah]?

Če je odgovor nikalen, ali je nacionalna sodna praksa, v kateri je ‚utemeljen sum‘ razumljen kot velika verjetnost, da je obdolženec storil zadevno kaznivo dejanje, združljiva z zgoraj navedenimi določbami?

2. Ali je nacionalna sodna praksa, ki sodišču, ki odloča o predlogu za spremembo že sprejetega prisilnega ukrepa ‚pripora‘, nalaga obveznost, da svojo odločitev obrazloži, ne da bi primerjalo obremenilne in razbremenilne dokaze, tudi če je obdolženčev odvetnik podal trditve v tem smislu – pri čemer je edini razlog za to omejitev, da mora sodišče ohraniti svojo nepristranskost, če bi mu bila ta zadeva dodeljena v odločanje po vsebini – združljiva s členom 4(1), drugi stavek, členom 10, uvodno izjavo 16, četrti in peti stavek, in uvodno izjavo 48 Direktive 2016/343 ter s členom 47 Listine?

Če je odgovor nikalen, ali je nacionalna sodna praksa, v skladu s katero sodišče podrobneje in natančneje preuči dokaze ter poda jasen odgovor na trditve obdolženčevega odvetnika, tudi če s tem tvega, da ne bo moglo obravnavati zadeve ali izdati dokončne odločbe o krivdi, če mu bo navedena zadeva dodeljena v odločanje po vsebini – kar bi pomenilo, da bo o tej zadevi vsebinsko odločalo drugo sodišče – združljiva z zgoraj navedenimi določbami?“

Nujni postopek predhodnega odločanja

- 32 Predložitveno sodišče je predlagalo, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, ki je določen v členu 107 Poslovnika Sodišča.
- 33 Predložitveno sodišče v utemeljitev predloga navaja, da se E. Milev trenutno nahaja v priporu in da bo na podlagi odgovora Sodišča obravnavalo vprašanje zakonitosti podaljšanja tega ukrepa pripora.

- 34 V zvezi s tem je treba, prvič, poudariti, da se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe nanaša na razlago Direktive 2016/343, ki spada pod naslov V tretjega dela Pogodbe DEU o območju svobode, varnosti in pravice. Torej se zanj lahko uporabi nujni postopek predhodnega odločanja.
- 35 Drugič, glede merila nujnosti je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča upoštevati okoliščino, da je osebi, na katero se nanaša postopek v glavni stvari, trenutno odvzeta prostost in da je njeno nadaljnje trajanje pripora odvisno od rešitve spora o glavni stvari (sodba z dne 28. julija 2016, JZ, C-294/16 PPU, EU:C:2016:610, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 36 V tem primeru je iz podatkov, ki jih je navedlo predložitveno sodišče in so navedeni v točkah od 19 do 25 te sodbe, razvidno, da je E. Milevu trenutno odvzeta prostost in da je njegovo nadaljnje zadržanje v priporu odvisno od odločitve Sodišča, saj bi odgovor zadnjenavedenega na postavljena vprašanja lahko povzročil njegovo takojšnjo izpustitev na prostost (glej v tem smislu sodbo z dne 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, točka 59).
- 37 V teh okoliščinah je prvi senat Sodišča 5. junija 2018 na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca odločil, da se predlogu predložitvenega sodišča, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, ugotodi.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 38 Predložitveno sodišče z vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 3, člen 4(1) in člen 10 Direktive 2016/343 v povezavi z uvodnima izjavama 16 in 48 te direktive ter členoma 47 in 48 Listine razlagati tako, da se lahko nacionalno sodišče, kadar preverja, ali obstaja „utemeljen sum“ v smislu nacionalnih predpisov, da je oseba storila kaznivo dejanje – od katerega je odvisno zadržanje te osebe v priporu – omeji le na ugotovitev, da je ta oseba na prvi pogled lahko storila to kaznivo dejanje, ali pa mora navedeno sodišče preučiti, ali obstaja velika verjetnost, da je navedena oseba storila to kaznivo dejanje. Nacionalno sodišče se tudi sprašuje, ali je treba te določbe razlagati tako, da lahko nacionalno sodišče, ki odloča o predlogu za spremembo ukrepa pripora, svojo odločbo obrazloži, ne da bi primerjalo obremenilne in razbremenilne dokaze, ali pa mora to sodišče opraviti podrobnejši preizkus teh dokazov in dati jasen odgovor na trditve priprte osebe.
- 39 Najprej je treba ugotoviti, da člen 2 Direktive 2016/343 določa, da se ta direktiva uporablja za fizične osebe, ki so osumljene ali obdolžene v kazenskem postopku, v vseh fazah kazenskega postopka, od trenutka, ko je oseba osumljena ali obdolžena storitve kaznivega dejanja ali domnevnega kaznivega dejanja, dokler odločba o končni ugotovitvi, ali je ta oseba storila zadevno kaznivo dejanje, ne postane pravnomočna.
- 40 Ker mora predložitveno sodišče presoditi o zakonitosti nadaljnjega trajanja pripora, odrejenega v okviru kazenskega postopka proti E. Milevu zaradi utemeljenega suma, da je ta storil kaznivo dejanje, je treba ugotoviti, da se Direktiva 2016/343 uporablja za E. Mileva in za ta nacionalni postopek.
- 41 Vendar, ker iz predložitvene odločbe ni razvidno, da se postopek v glavni stvari nanaša na obstoj učinkovitega pravnega sredstva, kot je določeno v členu 10(1) Direktive 2016/343, ali na eno od področij, urejeno s členom 10(2) te direktive, ta člen ni upošteven za odgovor, ki naj bi ga podalo Sodišče v obravnavani zadevi.
- 42 Glede drugih določb Direktive 2016/343, na katere se sklicuje predložitveno sodišče, je treba opozoriti, da člen 3 te direktive določa, da države članice zagotovijo, da osumljene in obdolžene osebe veljajo za nedolžne, dokler jim ni dokazana krivda v skladu z zakonom.

- 43 Člen 4(1) navedene direktive v zvezi s tem določa, da države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da zlasti sodne odločbe, razen odločb o ugotovitvi krivde, osumljene ali obdolžene osebe ne označujejo za krive, dokler tej osebi ni dokazana krivda v skladu z zakonom, ne da bi to posegalo v predhodne procesne odločbe, ki jih sprejmejo sodni organi in ki temeljijo na sumu ali na obremenilnih dokazih.
- 44 To določbo je treba razlagati glede na uvodno izjavo 16 Direktive 2016/343, v skladu s katero spoštovanje domneve nedolžnosti ne vpliva na sklepe o priporu, če v teh sklepih osumljena ali obdolžena oseba ni označena za krivo. V skladu s to isto uvodno izjavo bi morali sodni organi pred sprejetjem predhodne procesne odločbe najprej preveriti, ali obstaja dovolj obremenilnih dokazov zoper osumljeno ali obdolženo osebo za utemeljitev navedene odločbe in ali lahko ta vsebuje sklicevanje na take dokaze.
- 45 Poleg tega je treba opozoriti, da je predmet Direktive 2016/343, kot je razvidno iz njenega člena 1 in uvodne izjave 9, določiti skupna minimalna pravila, ki se uporabljajo v kazenskih postopkih glede nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in pravice biti navzoč na sojenju.
- 46 Poleg tega se Direktiva 2016/343 v skladu z njeno uvodno izjavo 10 omejuje na določitev skupnih minimalnih pravil o varstvu procesnih pravic osumljenih in obdolženih oseb, da bi se okrepilo zaupanje držav članic v kazenskopravne sisteme drugih držav članic in tako olajšalo vzajemno priznavanje odločb v kazenskih zadevah.
- 47 Zato Direktive 2016/343 glede na minimalno usklajevanje, ki se z njo izvaja, ni mogoče razlagati kot popolni in izčrpani instrument, katerega namen naj bi bil določiti vse pogoje za sprejetje sklepa o odreditvi pripora.
- 48 Iz navedenega izhaja, da Direktiva 2016/343 ter zlasti njena člena 3 in 4(1) v okviru kazenskih postopkov niso ovira za sprejetje predhodnih procesnih odločb, kot je sklep sodnega organa o nadaljnjem trajanju pripora, ki temeljijo na sumih ali obremenilnih dokazih, če v teh odločbah osumljena ali obdolžena oseba ni označena za krivo. Poleg tega v delu, v katerem se predložitveno sodišče želi seznaniti s pogoji, pod katerimi je mogoče sprejeti sklep o odreditvi pripora, in se sprašuje zlasti o stopnji prepričanosti, ki jo mora imeti glede storilca kaznivega dejanja, načinu, na katerega mora preizkusiti različne dokaze, in obsegu obrazložitve, ki jo mora podati v odgovor na trditve, ki so mu predložene, ta direktiva takih vprašanj ne ureja, temveč spadajo izključno na področje nacionalnega prava.
- 49 Zato je treba na postavljena vprašanja odgovoriti, da je treba člen 3 in člen 4(1) Direktive 2016/343 razlagati tako, da ne nasprotujeta sprejetju predhodnih procesnih odločb, kot je sklep sodnega organa o nadaljnjem trajanju pripora, ki temeljijo na sumih ali obremenilnih dokazih, če v teh odločbah priprta oseba ni označena za krivo. Ta direktiva pa ne ureja pogojev, pod katerimi je mogoče sprejeti sklepe o priporu.

Stroški

- 50 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 3 in člen 4(1) Direktive (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta sprejetju predhodnih procesnih

odločb, kot je sklep sodnega organa o nadaljnjem trajanju pripora, ki temeljijo na sumih ali obremenilnih dokazih, če v teh odločbah priprta oseba ni označena za krivo. Ta direktiva pa ne ureja pogojev, pod katerimi je mogoče sprejeti sklepe o priporu.

Podpisi